Ч. 206. Пятниця 25 (12) вересня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Сойм краєвий. — З угорского сойму. — Гостина болгарского князя в Будапешті. — Болгарско-турецкий спір. — З Туреччини.

Вчерашне засїданє краєвого сойму розпочало ся о год. 10 мін. 25. По відчитаню петиций і внесень приступлено до дневного порядку. Пос. Саре і Шецель мотивували свої внесеня в справі зміни краєвого статута. Внесеня відослано до комісиї адміністрацийної. Дальше мотивували пп. Долиньский, Тертіль, Батталія, Мариєвский і Целецкий свої внесеня в справі заcновуваня нових середних шкіл. Пос. Куровець мотивував потім своє внесенє в справі роздачі сировиці громадам калуского повіта. — По пересланю до буджетової комісиї внесеня пос. Шведа о поміч для живецкого населеня мотивував пос. Стефчик своє внесенє, в якім поручує ся краєвому Видїлови, щоби в порозумїню з дирекциєю банку краєвого предложив ще в сїй сесиї соймовій внески, зміряючі до такої зміни приписів банку краєвого, щоби улекшено властителям сїльских господарств користанє з довготермінового кредиту гіпотечного, особливо при ужитю відповідного посередництва спілок ощадности і позичок.

Бесїдник вказує на те, що одним з найбільших лих селяньства є те, що єго маєткові відносини невпорядковані, особливо в справі кредиту само гіпотечне обтяженє селяньскої посїлости є, безоглядно беручи, не дуже високе, бо виносить 4 0 міліонів кор., коли зважити, що она має два рази більшу вартість, як посїлість велика, хоч ся має 600 міліонів кор. самих гіпотечних довгів. Та се не є властиві довги, але заничищенє гіпотек зобовязанями, які не дають тих користий, які суть сполучені з властивими гіпотечними позичками. Висоту опроцентованя покаже прим. те, що через уділенє 475.000 кор. рентових позичок заощаджено 16.000 кор. на ріжници проценту між тими позичками а сконвертованими. Коби сконвертувати селяньскі довги, обчисляючи їх висоту на 200 міл. корон, то селяни скористали би з того 7 міл. корон. Ще більше важким являє ся некористний розклад позичок на 2, 3 а найбільше 10 лїт та велика скількість особистих позичок, з яких бодай 70 проц. має характер позичок інвестицийних. Краєвий банк, який засновано перед 25 роками буцїмто задля селян, своєї задачі не сповнює. З 116 міліонів уділених позичок емісийних припало селянам лиш 27 міл. т. є. $12^{1}/_{2}$ проц.; решту забрали двори і міста. З 9 і $^{1}/_{2}$ міліонів корон гіпотечних позичок готївкових одержала селяньска посїлість всего 3.800 корон, а з 35 міліонів кор. комунальних позичок одержали громади всего 590. Ті відносини треба змінити. Задля того внескодавець пропонує між ин., щоби як заступства краєвого банку функціонували Райфайзенки, бо наш селянин вже дав доказ, що як єму уділити відповідний кредит, то від него не має лїпшого і точнїйшого довжника. Бесїдник надїє ся, що сойм прихилить ся до єго внесеня, аби таким способом двигнути селяньску посїлість, з якої повинна в краю утворити ся середна земельна посїлість. Внесенє посла Стефчика переслано до банкової комісиї.

По полагодженю ще кількох внесень між ин. п. Куровця о заснованє низшої школи гірничої в Калуши і пос. Кеньзьора о зрівнанє видатків на народні школи по всїх громадах до загальної висоти 6% належитости безпосередних податків, закрито засїданє о год. 1 мін. 50. Слїдуюче засїданє нинї.

На вчерашнім засїданю угорского сойму пос. Фаркашгази з независимої лївици предложив внесенє в справі 60-лїтного ювилею цїсаря і ювилейного хреста. Внескодавець вказує, що противить ся то конституциї угорскій і

---

32)

РУКФІЛЬДСКА ТАЙНА.

З англійского — Томи Кобба.

(Дальше)

— То Ферфордів слуга був злодїєм!? — відозвала ся Фльоренсия.

— Авжеж — вчера хотів він допустити ся вимушеня на Ферфордї, але на жаданє сего послїдного арештував єго вахмайстер Кадман.

— А хибаж Ферфорд був би так дїлав, як би він хотів був покрити якийсь нечистий вчинок? — відозвав ся тут доктор Вірет.

— Я не хочу о тім судити, пане докторе; — але як би Ферфорд не потребував нїчого бояти ся, то длячого виїхав з Рукфільда?

— То він виїхав з Рукфільда? — промовила Фльоренсия.

— То єго тут нема? — спитав рівночасно і доктор Вірет.

— Виїхав вчера вечером около девятої години. В понедїлок в ночи були ви, пане докторе, у него аж до другої години, а Ферфорд — коли повірити оповіданю Боджера — вийшов був вже о шестій годинї рано і не було єго дома аж до полудня; аж около девятої щез він на завсїгди з Рукфільда. Опущеної домівки стереже якась уперта женщина, але з неї не можна було анї слова видобути. Мабуть поробив Ферфорд всїлякі приготовленя до своєї тайної втечі. Він числив на то, що за кілька годин буде далеко від нас і міг длятого Йосифа Боджера віддати спокійно в руки справедливости. Як би був своєї домівки не покинув, то я був би може дивив ся на цїлу справу з иншого становища. Я знаю, що не занедужав нїхто анї зі служби анї сам Ферфорд — розходить ся отже виключно лиш о тоту чорну женщину. До чогож придасть ся то, пане доктере, що не хочете менї нинї нїчого сказати? Колись преці таки будете мусїли говорити. Повторяю вам ще раз, що єсть вашим обовязком все менї сказати.

З неменшою цїкавостию як інспектор Гольт дожидала і Фльоренсия відповіди доктора. Так занепокоєного і роздразненого, як тепер, она єго ще нїколи не видїла. — Фльоренсия — відозвав ся він наконець — ідїть до своєї комнати і лишіть нас тут самих.

— Нї! — відповіла дївчина рішучо — лишіть мене тут, я гадаю, що маю до того право — можу того жадати.

Вірет здвигнув лиш плечима а відтак звернув ся до інспектора. Я вже від многих лїт перестав виконувати лїкарску практику — зачав він говорити до него. — Коли пан Ферфорд в недїлю в ночи прийшов до мене і просив, щоби я пішов з ним до „Лїсного виду“, я єму спершу таки відразу відмовив. Він сказав тодї, що то дуже пильний случай, — що опісля зовсїм не потвердило ся — і так наставав на мене, що менї остаточно не позіставало нїчого, як лиш вволити єму волю. Рівночасно попросив він мене, щоби я прирік єму, що не зраджу нїкому єго тайни. Отже коли ви, пане інспекторе, домагаєте ся конче, щоби я вам сказав, то очевидно мушу зломити дане слово; але можу вас увірити, що то, що скажу, не допоможе вам анї крихти до вислїдженя правди.

— Прикро менї, пане докторе, але я мушу того від вас жадати, бо в противнім случаю я би нарушив свій обовязок.

Доктор Вірет ще раз завізвав Фльоренсию, щоби она вийшла; коли она і сим разом спротивила ся а інспектор Гольт вийняв годинник і нетерпеливо глянув на него, Вірет остаточно не видячи вже виходу, сказав:

— Єго мати то прокажена.

Гольт сховав годинник до кишенї і спитав спокійно: А видїли недужу?

Фльоренсия лиш видивила ся на дра Вірета, але не могла нїчого промовити. Серце в нїй било ся сильно а сльози смутку і радости в суміш станули їй в очах. Жаль їй було нещасливої а радувала ся, що Овен такий повен пожертвованя. Тепер же виїснило ся, що тота женщина то не єго жінка.

Доктор Вірет розповідав дальше: Коли ми тої ночи ішли разом, Ферфорд розповів менї цїлу історию свого страданя. Він скінчив був університет в Кембрідж, де учив ся права. Яких вісїм лїт тому назад занедужав тяжко єго батько на запаленє легких і від того часу нїколи вже зовсїм не подужав. Він виїхав вже був зі своєю женою до Гонолюлю і там в рік опісля помер. Небавком потім занедужала й

ествуючим приписам, аби угорскі урядники були приневолені носити ювилейний хрест. Внескодавець домагає ся висказаня вотум недовірия президентови кабінету за підписане дотичного відручного письма цісарского а між внесеними інтерпеляциями єсть інтерпеляция в справі заведеня конституциї в Боснї і Герцеґовинї з огляду на правно державне становище тих провінций но Австро Угорщини і Туреччини. З черги приступила палата до вибору членів делеґаций. — Пос. Влад, Румун, запитав міністра справ внутрішних, ґр. Андрашого, чи правда, що правительство наміряє внести проект реформи виборчої на основі плюральности і з виключенєм тайного голосованя, що було би в суперечности з договором заключеним з короною і з проєктом виборчої реформи б. міністра Крістофіого. — Міністер справ внутрішних ґр. Андраши відповів, що не бачить причини подавати зміст реформи виборчої перед внесенєм проекту. Що до плюральности, то не лише не є онв суперечна з загальним голосованєм, але загальне голосоване єсть просто єї услівєм. Що до проекту Крістофіого, то не можна уважати, що короля всї діла правительства, навіть вже неіснуючого. Бо коли би так було, то ніякий честний чоловік не міг би бути конституцийним королем. Тоді було би можливе хиба правлїнє абсолютне. Засада плюральности не було би також суперечна з договором заключеним з короною. — Палата приймила відповідь міністра до відомости.

Вчера рано о годині 11 прибула до Будапешту болгарска пара князївска, повитана на двірци архикн. Йосифом і єго женою, командантом корпуса, комендантом міста, президентом міста і иншими достойниками. З двірця удала ся княжа пара до цісарскої палати, де повитає єї цісар. В полудне відбуло ся ґалеве снїдане. — О годині 6 вечером відбув ся ґалевий обід, в котрім взяли участь також міністри справ заграничних австро-угорский і болгарский, міністри угорскі і двірскі достойники. По обіді відбув ся серкль. О годині 8 вечером князь був в опері. — В часї ґалевого обіду підніс цісар тоаст в честь болгарского князя. Подякувавши за личні желаня з нагоди 60-лїтного ювілею правлїня, сказав цісар, що в гостинї болгарского князя бачить за поруку удержаня і розвитку знаменитих відносин, які вже єствують між Австро Угорщиною а Болгарию, що цісар з вдоволенєм зазначує. „Висказую горячі желаня тому молодому краєви, котрий завдяки мудрости В. кн. Високости і завдяки знаменитим талантам болгарского народу сьвітло розвиває ся“. Тими словами закінчив монарх свій тоаст. Князь Фердинанд в тостї в честь цісаря дякував за приняте.

Турецкі часописи доносять, що дипльоматичний аґент анґлїйский в Софії одержав поручене наставати на полагоджене болгарско-турецкого спору. Часопись „Ікдам“ каже, що треба надїяти ся успішного полагодженя справи супротив з'їзду цісаря Франц Йосифа з болгарским князем в Будапештї. — Також Росия візвала Туреччину і Болгарию до полагодженя спору. Туреччина — як доносять з Софії — наміряє вислати до Болгариї ноту з заявленєм, що турецке правительство, не запрашаючи Гешова, не мало наміру обидити єго. То становище однако не вдоволяє Болгариї, бо не говорить ся в турецкій нотї про признане дипльоматичного аґента болгарского.

Конституцийна Туреччина має великі клопоти з виборами послів до парляменту, котрий мав би зібрати ся вже 1. листопада, хоч дуже сумнївно, чи той реченець буде додержаний. Посли з далеких всхідних країв н. пр. з околиць Ерзерум, Ван і т. и. повинні би вже тепер виїздити з дому, щоби на означений час прибути до Царгорода, а тимчасом їх ще не вибрано. І власти державні і виборці не обзнакомлені з виборчою технікою; а до того нема ніякої політичної орґанізациї, конечної для переведеня руху виборчого. Навіть населене по містах не розуміє добре ріжниці між самовладою а конституциєю. В музулманьских кругах боять ся, що іслям потерпить на повазї через конституцию. Старотурки споглядають з невдоволенєм, що музулмани починають зривати з давними перестарілими звичаями. Султан однак буде імовірно вдоволений новим парляментом, бо в нім буде мати сильну підпору. Не тілько ним іменовані сенатори, але і богато послів буде стояти за султаном. В новім парляментї можна сподївати ся передовсім завзятої язикової боротьби. Державною мовою є турецка мова, а кождий посол має єї розуміти. Вже з Арабії наспіло запитане, кого там вибирати в посли, бо ніхто не розуміє по турецки. Таким способом починає конституция остигати, а конституцийне питане в Туреччинї показує ся ще доволї далеким від розвязки.

матїр Ферфорда на якусь довгу і тяжку недугу, підчас котрої доглядали єї туземці. Син вибрав ся був по матїр, а коли приїхав до Гонолюлю, она вже була зовсім поджила і вибрала ся в дорогу назад до своєї вітчини.

В тиждень по виїзді вернула хороба пані Ферфорд назад а в три дни, заким причалили до Анґлії, взяв лікар корабельний сина на бік і сказав єму, що до давної хороби причинила ся ще й проказа, мабуть внаслідок якогось зараженя. Коли вже вийшли на беріг, мусів син поучити матїр о дїйстнім станї єї хороби. Она з досьвіду, якого набрала на острові, зрозуміла свій страшний стан, але все таки лячно їй було признати ся публично до сеї страшної хороби і піддати ся тим приписам та постановам, які призначені для прокажених.

Стан єї здоровля погіршав ся щораз більше і щезала вже навіть послїдна надія. Щож було дальше робити? В тім страшнім положеню — розповідав доктор Вірет дальше — постановив син пожертвувати своє будуче житє виключно лиш матери. Він наймив дім в Пондерс Ґрін, двайцять миль звідси; відділив поверх від прочих комнат і уладив єго зовсім для вимог недужої. По многих трудах і заходах удало ся єму за незвичайно високу заплату вишукати якусь женщину — тоту саму паню Кавдрі, котра й доси єсть у него господинею — котра була готова доглядати єго матери а рівночасно й займати ся всіми домашними справами, бо треба було уважати на то, щоби о скілько можна з нїким не сходити ся і нїкого до дому не припускати.

Они о півночи приїхали до Пондерс Ґрін і нїхто зі служби крім пані Кавдрі не знав, що прокажена приїхала також. З разу обслугувала недужу пані Кавдрі, але коли проказа зачала чимраз більше точити єї тїло, не хотїла пані Ферфорд показувати ся вже й перед своєю послугачкою а Ферфорд постарав ся о таке урядженє, щоби єго матїр могла сама собі варити і так коротати здалека від всїх свій вік.

Супротив прочої челяди дома треба було бути дуже осторожним. Ферфорд палив єї зношену одіж і робив їй неодну прислугу. Нічною порою виходила пані Ферфорд до города на прохід а син тимчасом робив порядок в комнатї. Пізнїйше закортіло єї ходити ночами по селу а то стало ся причиною, що люди зачали говорити о якихсь страхах і духах та зачали їх дім уважати за зачарований. Щоби людий якось врозумити, пробовав і сам Ферфорд кілька разів виходити в ночи в чорнім одїню на село, але то все нічого не помагало і они були остаточно змушені перенести ся з Пондерс Ґрін сюди, де по якімсь часї знов то само повторило ся. От і все, пане інспектор, що можу вам сказати.

Хоч і як було сумне оповідане доктора, а все-таки оно зрадувало Фльоренсию і додало їй духа, коли довідала ся о такім самопожертвованю Овена. Але Гольт не дав ся тим заспокоїти. — Злощасна історія, докторе — сказав він — але ви все ще нам не сказали, длячого вас в недїлю в ночи кликали? А відтак хотів би я також довідати ся, длячого матїр і син виїхали та куди?

— Того я вже не знаю. Як би мене були питали, то я був би недужій порадив, щоби она день або два була заждала. А длячого мене кликали, то зараз вам розкажу: В інтересї матери підучив ся був Ферфорд дечого з лїкарскої практики і давав матері від часу до часу по трошки опіюму. В недїлю лишив він той лїк в такім місци, що недужа могла єго собі взяти. Пані Ферфорд вже від довшого часу западала в задуму і говорила, що смерть собі зробить, бо вже гірко їй жити на сьвітї. Побачивши фляшинку, в котрій була ще досить велика скількість того, лїку зажила єго. Пані Кавдрі добачила случайно, що стало ся, наробила крику і наставала конче на то, щоби завізвати якого лїкаря а тоді син прибіг до мене і при тій нагоді звірив ся менї зі своєю тайною. Менї дуже прикро, пане Гольт, що ви змусили мене перший раз в житю зломити дане слово. Отже знаєте все — але скажіть менї тепер, що вам з того прийшло?

Інспектор Гольт довідав ся бодай причини загадочних подій в „Лїснім видї“. Він все ще був тої гадки, що пані Ферфорд могла би дати пояснене о доконанім злочинї, а може навіть була єго сьвідком. Тепер же розумів, чому она укривала ся перед цїлим сьвітом а то оправдувало єї вповні в очах інспектора.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 24-го вересня 1908.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс старосту з титулом і характером радника Намістництва Ант. Шидловского із Скалата до Стрия, покликав старосту Льва Річчі'го зі Старого Самбора до служби в Намістництві, переніс старосту Стан. Коритовского з Коросна до Жовкви і старосту Ем. Чепелевского з Домброви до Коросна; покликав старосту Єронима Заградніка з Косова до служби в Намістництві, наконець переніс старосту Едм. Станиславского зі Зборова до Товмача.

— **Іменованя.** П. Намістник поручив старшому комісареви повіт. Ів. Мондзельови управу староства в Домброві; стар. комісареви повіт. Володисл. Красуцкому управу староства в Зборові, секретареви Намістництва Адольф. Пясецкому, управу староства в Старім Самборі, секретареви Нам. Еман. Бохеньскому управу староства в Скалаті, секретареви Намістн. дрови Ґуґ. Шварцови, управу староства в Косові і секретареви Намістництва Вікт. Ридльови управ. староства в Тарнобжеґу.

— **Нові управителї повітових судів у Львові.** В послїдних часах переведено зміну в управах всїх повітових судів у Львові і так: в пов. суді секция I (улиця Яґайлоньска) на місце Яна Жджарского, іменованого президентом окружного суду в Золочеві, поручено управу того суду радн. Едм. Філїпови; управителем повітового суду секция II (ул. Казимирівска) іменований по смерти радн. Брилїньского радник Ант. Кавчиньский. Управу повітового суду секция III (ул. Казмирівска) поручено по раднику висшого краевого суду, п. Стобецкім, радникови висшого краевого суду Фр. Керберови.

— **Міліонова фондация.** Нотар Йосиф Рудковский у Вижници з нагоди цісарского ювилею жертвував свої добра Чарторию і Вишенку вартости міл. корон і 500 тис. в облїґациях на утворене приюту для женщин і слуг. В приюті для женщин мають знайти приміщене звиш 30-лїтні, незамужні женщини шляхотского походженя. Обі фондациї призначені лише для християн. В приюті для женщин будуть приміщувати ся по половині женщини польского і румуньского походженя, а то длятого, що жена Рудковского була з роду

Румунка, бар. Капрі. При домі для женщин буде дім для служниць, в котрім знайде приміщене 12 служниць у віці від 10 літ і будуть побирати науку в школі, в котрій будуть учити наші з приюта. Дім для женщин має бути оснований в Чарториї, а надзір буде вести по половині галицкий виділ краєвий. Рудковский єсть бездітним вдівцем. Акт фондацийний вже виготовлений.

— Дрібні вісти. На шкарлятину у Львові занедужало в послідній часі 13 осіб, подужало 23, а умерло 1, позістало в лїченю 293 осіб. — Виставу кухарску у Львові, котра мала бути відкрита дня 29 с. м. відложено з причини перенесеня мощів гетмана в Жовкві і з причини виїзду Є. Е. п. міністра Коритовского того дня до Триесту, на день 3 жовтня о 11 год. перед полуднем. — Михайлина Островска, властителька пральні, хотіла вчера отроїти ся і випила на валах ґубернаторских розпущений фосфор з головок від сірників. Прохожі побачили єї, як она качала ся з болю на земли і завізвали поготівлю ратункову, котра виполокавши їй жолудок відставила єї до шпиталю. — Фірер від жандармериї Харук, стационований у Веренчанці на Буковині, прийшов вчера в ночи до Банилї, а зайшовши там до касарні жандармериї застрілив зі свого револьвера спячого там свого товариша Ренцкого. Причиною убийства мала бути заздрість о якусь красавицю. — Префект Грожан з Бельфорта з Франциї їдучи самоїздом впав разом з ним до каналу сполучаючого Рен з Роданом і утопив ся разом зі своїм шофером.

— Огні. Дня 17 с. м. около 1 год. в ночи вибух огонь в Настасові тернопільского повіта на обійстю тамошного заступника війта, Гринька Пиндуса та перекинув ся небавком на сусідні хати, в наслідок чого погоріло 5 господарів, котрим згоріли їх будинки зі всім сегорічним добутком. Шкода, в части лиш обезпечена, доходить до 18.000 К. Огонь був підложений. — В ночи з пятниці на суботу згорів в Ню Йорку 7 поверховий дім, в котрім містили ся величезні робітні кравецкі. В робітнях тих перебувало кільканайцять робітників, котрі звичайно там спали. Дім згорів до тла, а в нім згинуло й 14 робітників. Видобуване трупів представляє великі грудности, бо згарища грозять кождої хвилі заваленєм.

— Самоубийство божевільного. З Камінки Струмилової доносять: Оногди около півночи прийшов до громади Чанижа зовсім голий мужчина а зайшовши на обійстє селянина Ілька Демкова сів собі на цимбрині та зачав викрикувати якісь незрозумілі слова. Збуджений криком Демків вийшов разом з родиною з хати, а мужчина той скочив тоді до керниці і утопив ся. Показало ся опісля, що тим мужчиною був Володисл. Кобиляньский, бувший поборець податковий з Буська, хорий вже від довшого часу на умі.

— Мало що не зелізничу катастрофу викликали в неділю около 9 год. вечером невислїджені виновники, положивши на зелізничі шини між Сиховом а Кульпарковом грубий дубовий бальок. Особовий поїзд, що їхав до Львова, ударив цілою силою на бальок, торощачи єго на кусники, котрі вбили ся між сприхи приладу до гальмованя. Поїздови грозило за кілька секунд вискочене із шин і страшна катастрофа з необчислимими наслідками, бо ваґони були переповнені пасажирами. Уратував їх машиніст, котрий майже рівночасно з ударом льокомотиви о бальок, пустив контрпару і подвійно загальмований поїзд станув в одній хвили на місци. Кусники дубового дерева треба було прямо вирубувати з між сприх та шруб і аж за доброї пів години поїзд рушив дальше з місця, везучи до Львова сотки зденервованих пасажирів. Жандармерия веде в тій справі слідство.

— Руска учительска семінария на Буковині. Заходом філії „Українськоі Школи“ в Чернівцях, яку підпер і головний виділ сего товариства, отворено в „Народнім Домі“ в Чернівцях рускі приготовляючі курси до учительских семинарий. Доси записало ся до І. хлопячого курсу 18, а до І. дівочого 29, до ІІ 20 Русинок, разом 34 хлопців і 49 дівчат. Наука почала ся вже 14 с. м. в двох гарно приладжених комнатах „Народного Дому“. Ранками побирають науку дівчата в двох клясах, а пополудни хлопці, поки що в одній клясі з двома відділами. Дирекцию школи обняв шкільний радник Лев Галицкий, а саму науку уділяють ґімназияльні професори др. Кордуба, о. Семака, Панько Клим, Проскурницкий, а з учительскої семінариї о. Сімович, проф. Цегельский, Сімович, др. Ганкевичівна, канд. філ. Голубович, учителі Радомский, Юрій Кавуля, Петращук, Бендак, Іван Кавуля, о. Ільницкий, Левицкий, Бабюк і учительки Петращукова і Лисинецка. Ті сили ручать за гарний успіх школи. Адміністрацию провадить уч. Оп Руснак. Шкільна оплата виносить 6 корон місячно. Записувати можна ще до кінця с. м., бо є ще місце, особливо в хлопячих курсах, які розділяють ся також на дві кляси. Хто скінчить 2. клясу сеї школи, буде принятий до 1. року уч. семінариї.

— Конкурс. Виділ „Рускої Захоронки“ розписує конкурс з реченцем до 15. жовтня на посаду управительки в Захоронці у Львові. Від кандидатки вимагає ся диплому з укінченого курсу Фребля. Пані, котрі окрім сего курсу укінчили семінарию, мають першеньство. Рефлектуючі на сю посаду зволять звернути ся о близші інформациї до п. В. Коцовскої у Львові, ул. Фридрихів 12.

— В Надвірній відбудуть ся дня 29-го с. м. в комнатах читальні „Просьвіти“ перші загальні збори відкриваючих ся філій тов. „Просьвіти“ і Руского тов. педаґоґічного. Початок о год. 1 по пол. Вечером того самого дня відбудуть ся заходом товариств читальні „Просьвіти“ і „Родини“ в 47-роковини смерти Т. Шевченка, сьвяточні вечерниці при співучасти Вп. З. Сіміновичівної та скрипака Вп. О. Садовского. Початок о год. 8 веч.

— Холера. В Петербурзі занедужало вчера на холеру 392 осіб а померло 155. Всіх недужих єсть 1692. У военній школі занедужало вчерашної ночи 29 питомців на холеру а з тих двох померло. Велике враженє викликав факт, що холера зачала прокидати ся й в царских резиденциях і так було в Петергофі 27 случаїв занедужаня і богато случаїв в Царскім селї. Навіть в Зимнім Двірци і в палаті вел. кн. Николая Николаєвича стверджено кілька случаїв занедужаня на холеру. Шпиталї так суть переповнені недужими, що міністерство війни відступило касарні двох полків на бараки холерчні на передмістях. Серед темних і бідних кругів петербурского населеня і між селянами ширить ся чутка, що то лїкарі студенти розсипують умисно якісь порошки, щоби ширити холеру.

З Будапешту доносять, що обдукция помершого оногди серед підозріних проявів сторожа нічного Кульки виказала апоплексию при чиною смерти. Так само й жінка російского радника державного Ґріґолетті в Берлині не померла на холеру лиш на тиф.

† Померли: Антін Тишиньский, ц. к. старший офіцял зелізничий, помер дня 16 с. м. в Стрию, на грудну недугу, в 64-ім році житя. Покійник будучи знаменитим пасічником, присвоїв для нашого пчільництва кілька заграничних систем улиїв, які все сам, своєю рукою з незвичайною докладностию виробляв. Полишив троє дітий, з котрих одинокий син по укінченю фахових шкіл в Монахові та Парижи працює на поли артистичного різьбарства, друга з них Ольга занята яко бухгальтерка при „Задатковій Касї“ в Стрию. — Климентина Чайковска, вдовиця по бл. п. Николі Чайківскім, устрицкім декані, померла дня 8 с. м. в Стрвяжику в 68-ім році житя. — Александра з Тунів Тимчишинова, жена пароха в Крепильниках, комарнянського деканата, упокоїла ся по довшій недузі дня 12 с. м. в 32-ім році житя.

Телеґрами.

Відень 24 вересня. П. Міністер просьвіти затвердив ухвали дотичних колеґій професорских в справі допущеня дра Володислава Шумовского на приватного доцента історії медицини на виділі лікарскім львівского университету і професора ІІ. школи реальної у Львові дра Стефана Рудницкого на приватного доцента ґеоґрафії з рускою мовою викладовою на фільософічнім факультеті львівского університету.

Будапешт 24 вересня. Бар. Бек в супроводі секретаря міністерства ґр. Аттемса приїхав тут рано, а в полудне був на авдиенциї у Єго В. Цісаря.

Гельзінґфорс 24 вересня. Підчас маневрів близько Тавстегуза одного з полковників, командуючого баталіоном поцілила куля. Маневри сейчас застановлено і розпочато слідство.

Льондон 24 вересня. Мулей Гафід в розмові з кореспондентом „Standarda“ жалував ся на становище Анґлії супротив него і на то, що Анґлія не приняла єго посольства. Дальше заявив, що буде придержувати ся договору в Альґесірас в тім переконаню, що і держави підписані на тім договорі будуть єго держати ся.

Париж 24 вересня. Часописи обговорюють відповідь німецку на францускo-іспаньску ноту в справі Марокка і підносять, що відповідь звучить в мирнім дусі так, що можна сподівати ся порозуміня.

Тебріс 24 вересня. Правительство загрозило революціоністам, що коли до завтра рана не видадуть оружия, буде против них вислана експедиция карна. Рівночасно завізвано чужих підданих, що стоять по стороні повстанців, щоби покинули їх ряди, бо в противнім случаю самі собі припишуть наслідки дальшого позіставаня серед повстанців.

Курс львівский.

Дня 27-го вересня 1908.	Платять К с	Жадають К с
І. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	567·—	574·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	400 —	410·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яся	558·—	565·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	350·—	400·—
ІІ. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·—	110·70
Банку гіпот 4½%	99·20	99·30
4½% листи застав. Банку краєв.	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краєв. .	93·70	94·40
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	97·—	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	97·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	93·30	94·30
ІІІ. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·50	98 20
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	101·—	101 70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	93·70	94·40
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	95·50	96·—
„ м. Львова 4% по 200 кор.	93·60	94·30
IV. Льоси.		
Міста Кракова	106·—	110 —
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	48 80	52·30
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	26 35	28 85
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	68·—	72·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	20·50	22·50
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·30	11·38
Рубель паперовий	2·50	2·52
100 марок німецких	117·10	117·50
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).